

בבית המשפט העליון

רע"ב 7155/17

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יוסף בן חסן אבו אלחייר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 27.7.2017 בעת"א 39143-06-17 שניתן על ידי
כבוד השופים: י' אברהם, ג' אזולאי וחי' סבאג

תאריך הישיבה: כ"ג בכסלו התשע"ח (11.12.2017)

בשם המבקש: עו"ד אביגדור פלדמן; עו"ד סאמא חורי

בשם המשיבה: עו"ד ענר הלמן; עו"ד אבינעם סגל-אלעד

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. המבקש, אזרח ישראל, יליד שנת 1943, הורשע בשנת 1970 בבית המשפט הצבאי בלוד, בגין חברותו בחוליית טרור של ארגון הפת"ח שביצעה שורה של פיגועי טרור ברחבי המדינה, גרמה למותם של שניים, לפציעתם של רבים נוספים ולנזק לרכוש. נגזרו עליו, בין היתר, חמישה עשר מאסרי עולם לתקופה בלתי קצובה.

2. ארבע עשרה שנים לאחר שהחל לרצות את עונשו, בשנת 1983, שוחרר המבקש במסגרת עסקת השבויים המכונה 'עסקת ג'יבריל הראשונה'. הרמטכ"ל דאז חתם על כתב הקלה בעונשו והורה על שחרורו, בהתאם לסמכותו שלפי תקנה 55 לתקנות ההגנה

(שעת-חירום), 1945; השחרור הותנה בעזיבתו את ישראל לצמיתות. המבקש אכן יצא את ישראל עם שחרורו והשתקע ביוון.

3. בחלוף הזמן ביקש המבקש לשוב לישראל. הוא נקט לשם כך בהליכים שונים. הובהר לו על-ידי רשויות המדינה שאם יחזור לישראל – ישוב לרצות את עונש המאסר הבלתי-קצוב שהוטל עליו, בשל הפרת תנאי שחרורו. ודוק: המבקש הוא "אסיר עולם" כהגדרת מונח זה בחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001. אף על-פי כן, המבקש ביקש – וקיבל – אשרת כניסה לישראל. ביום 25.5.2017 נכנס המבקש לישראל, ובו במקום נעצר. המבקש הובא לדיון לפני ועדת השחרורים, שקבעה כי הפר את תנאי כתב ההקלה, ומשום כך עליו לשוב ולרצות את מלוא עונשי מאסר העולם שנגזרו עליו.

4. בא-כוחו הקודם של המבקש, אשר ייצג אותו בוועדת השחרורים ובבית המשפט המחוזי, טען טענות רבות באשר לדיון החל על תנאי שחרורו. טענות אלו נדחו. כעת, לאחר שהחליף את מייצגו, טענה אחרת בפיו: המבקש טוען כי הוטעה לחשוב שהמדינה התירה לו לשוב לישראל, וכי עורך דינו הקודם כשל בייצוגו והעניק לו עצת אחיתופל. המבקש לא היה מעלה על דעתו לשוב לישראל אילו היה מודע למשמעות הדבר, וכל מבוקשו כעת הוא שיותר לו לארוז את מיטלטליו ולשוב לחוץ לארץ כלעומת שבא.

5. בדיון שהתקיים לפנינו, בהמלצתנו ובעקבות הערותינו, הגיעו הצדדים להסכמה כדלקמן:

(א) המבקש חוזר בו מטענותיו שטען בבקשת הרשות לערער ביחס להתנהלות המדינה בעניינו;

(ב) ב"כ המבקש יטען לפני בית המשפט להפקעת כתב ההקלה לתקופה של שנה מיום הדיון, כלומר עד יום 11.12.2018. מנגד יטען ב"כ המשיבה להפקעת כתב ההקלה לתקופה של חמש שנים מיום הדיון, כלומר עד יום 11.12.2022. בית המשפט יחליט על תקופת ההפקעה על סמך טיעוני הצדדים ובהתחשב במכלול, מבלי לפרט דברי הנמקה;

(ג) לאחר תום תקופת ההפקעה, ישוב על כנו כתב ההקלה שניתן למבקש – הוא ישוחרר בתנאי שיעזוב את ישראל לחו"ל לאלתר, ולצמיתות.

6. לאור הסכמה דיונית זו טענו ב"כ הצדדים לעניין תקופת ההפקעה הראויה בנסיבות. ב"כ המבקש הדגיש כי אין מדובר במי שניסה להבריח את הגבול ולהתחמק ממילוי תנאי שחרורו, אלא בא במוצהר ובגלוי, מתוך מחשבה שהדבר אפשרי; אין מדובר אפוא במצב המצדיק לנקוט ביד קשה להרתעת הרבים. עוד עמד ב"כ המבקש על גילו המבוגר של המבקש (כיום בן 74), חלוף הזמן מאז קרות האירועים, ועל תקופת מעצרו מיום הגעתו לישראל. מאידך גיסא הדגיש ב"כ המשיבה, כי מצד הדין היה המבקש מחויב בעונש מאסר לכל ימי חייו בגין מעשיו החמורים, והוא משוחרר כיום רק בשל נסיבות שאילצו את המדינה לשחררו. על כן יהא זה נכון וצודק להשיבו לבית האסורים לתקופה ממושכת.

7. שקלנו את טענות ב"כ הצדדים ונתנו דעתנו על הנימוקים לכאן ולכאן. אכן, מדובר במקרה חריג, ששיקוליו חריגים. החלטנו להעמיד את תקופת ההפקעה על תקופה של שלוש שנים מיום הדיון. משמעות הדבר היא שהמבקש יהיה נתון במאסר עד ליום 11.12.2020. בתום התקופה הזו. יצא המבקש את ישראל לאלתר ולצמיחות, בהתאם לתנאי כתב ההקלה; ולא ישוב לכאן עוד.

ניתן היום, כ"ה בכסלו התשע"ח (13.12.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט